



普通高等教育“十一五”国家级规划教材

GIÁO TRÌNH ĐỌC HIỂU TIẾNG VIỆT

越南语阅读教程

2

孙衍峰 于在照 兰 强 ○主 编
徐方宇 张婷婷 ○副主编



世界图书出版公司
解放军外语音像出版社



普通高等教育“十一五”国家级规划教材

GIÁO TRÌNH ĐỌC HIỂU TIẾNG VIỆT

越南语阅读教程

2

孙衍峰 于在照 兰 强 ◎主 编
徐方宇 张婷婷 ◎副主编



世界图书出版公司
解放军外语音像出版社

图书在版编目(CIP)数据

越南语阅读教程(2)/孙衍峰,于在照,兰强主编. —广州:世界图书出版广东有限公司,2011.6

ISBN 978-7-5100-3609-5

I. ①越… II. ①孙… ②于… ③兰… III. ①越南语—阅读教学—高等学校—教材 IV. ①H449.4

中国版本图书馆CIP数据核字(2011)第097835号

越南语阅读教程(2)

策划编辑:周兴亮 黄皓茵

责任编辑:刘正武 程 静

出版发行:世界图书出版广东有限公司

(广州市新港西路大江冲25号 邮编:510300)

电 话:020-84451969 84459539

http://www.gdst.com.cn E-mail: pub@gdst.com.cn

经 销:各地新华书店

印 刷:广州市怡升印刷有限公司

版 次:2011年6月第1版 2011年6月第1次印刷

开 本:787mm×1092mm 1/16

字 数:290千

印 张:14.5

ISBN 978-7-5100-3609-5/H·0731

定 价:28.80元

版权所有 侵权必究

咨询、投稿:020-84460251 gzlzw@126.com

前 言

《越南语阅读教程》是教育部(教高[2006]9号文件)批准的普通高等教育“十一五”国家级教材规划选题项目,是为大学越南语专业二年级编写的阅读教材。全书分为2册,共34课,可以满足大学越南语专业二年级学生一学年阅读及其教学的需要。

本书编写的指导思想是通过学生对本教材的学习,逐步提高阅读能力,掌握阅读技巧,培养准确理解和分析归纳的能力,扩大知识面,打好越南语语言基础。

本教程课文均选用越南书刊原文。选材力求题材多样,内容健康。在编写过程中,编者对所选篇章的部分语句、段落根据教学需要进行了必要的删改,对某些篇章甚至进行了较大幅度的整理改写,但并不影响原文的固有风貌。

每课均由注释、生词、课后练习等部分组成。注释包括:背景知识介绍、常用短语解释和难句解释等。生词采用汉语释义,部分词语既注出原义还注出本课使用义以使释义更加准确。对生词词性的标注,其依据为越南社科院语言所词典中心编撰的《越语词典》(1997),且只针对该词在本课中的使用,另,我们把名词词组、动词词组分别标注为(名)和(动)。对部分能够通过工具书查到的词语编者未加注释,以培养学生通过查阅工具书解决问题和根据语境判断语义的能力。课后练习有问答题、正误判断题、填空题、单项选择题、词语释义题等形式,旨在检查学生对课文大意、基本观点、基本事实以及对课文中某个具体事实、具体论点和语言含义的理解情况。书后附有课后练习参考答案,方便使用者自测和自学。

本教程除了作为大学越南语专业的阅读教材外,还适用于具有中等学力的越南语爱好者、越南语进修者及自学者。

本教程由孙衍峰、于在照、兰强、徐方宇、张婷婷编写。秦凌、杨桥光、程宝泉、曾添翼、黄强、吕哲行和韦博文等同志参加了教材的校对工作。解放军外国语学院亚非语系主任钟智翔教授、中国出版集团世界图书出版广东有限

公司外语辞书编辑部刘正武主任对本教材的出版给予了大力支持和帮助，在此一并表示衷心感谢。

囿于水平、经验和客观条件，书中可能存在疏漏和不妥之处，恳请各位专家同仁和广大使用者不吝指正。

编 者

2011年5月

于解放军外国语学院

Mục lục

BÀI 1 CHÚC GIÁNG SINH VUI VẺ.....1

CHÚ THÍCH.....4

TỪ MỚI.....5

CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP.....6

BÀI 2 TRUYỀN THUYẾT VỀ CON TÂM10

CHÚ THÍCH.....13

TỪ MỚI.....15

CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP.....15

BÀI 3 LỤA VIỆT NAM CỔ TRUYỀN19

CHÚ THÍCH.....23

TỪ MỚI.....24

CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP.....26

BÀI 4 VŨ KHÍ HẠT NHÂN.....31

CHÚ THÍCH.....35

TỪ MỚI.....36

CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP.....37

BÀI 5 CẢI TIẾN BỮA ĂN41

CHÚ THÍCH.....46

TỪ MỚI	47
CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	47

BÀI 6 NHỮNG BÍ MẬT CỦA ĐẠI TÂY DƯƠNG.....52

CHÚ THÍCH	57
TỪ MỚI	58
CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	60

BÀI 7 Ý DU KÝ.....65

CHÚ THÍCH	70
TỪ MỚI	73
CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	74

BÀI 8 MẶT TRĂNG VÀ LỊCH TRÌNH THĂM HIỂM CỦA NHÂN LOẠI.....78

CHÚ THÍCH	82
TỪ MỚI	84
CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	84

BÀI 9 NĂNG LƯỢNG TRONG TƯƠNG LAI89

CHÚ THÍCH	93
TỪ MỚI	94
CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	95

BÀI 10 NHỮNG CÁCH TÂN TÁO BẠO CỦA I-DA-BEN-LA.....100

CHÚ THÍCH	104
TỪ MỚI	105
CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	106

BÀI 11	GIÁ TRỊ CỦA DI SẢN HỘI AN	111
	CHÚ THÍCH	114
	TỪ MỚI	115
	CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	116
BÀI 12	VỊNH HẠ LONG	121
	CHÚ THÍCH	123
	TỪ MỚI	125
	CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	126
BÀI 13	SỰ SÁNG CHẾ CỦA THÁI LUÂN	131
	CHÚ THÍCH	135
	TỪ MỚI	136
	CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	137
BÀI 14	Ý NGHĨA CỦA SỰ CHÀO HỎI	141
	CHÚ THÍCH	145
	TỪ MỚI	145
	CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	146
BÀI 15	CÁI ĐẸP TRONG LỜI ẪN TIẾNG NÓI CỦA NGƯỜI VIỆT	152
	CHÚ THÍCH	156
	TỪ MỚI	157
	CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	158
BÀI 16	RỒNG VIỆT NAM VÀ RỒNG TÂY	163
	CHÚ THÍCH	167

TỪ MỚI	168
CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	169
BÀI 17 CHỮ TÂY VÀ CHỮ HÁN, THỨ CHỮ NÀO HƠN?	174
CHÚ THÍCH	178
TỪ MỚI	179
CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP	180
附录：参考答案	186
附录：词汇总表	200

CHÚC GIÁNG SINH VUI VẺ

Đôi khi rất tình cờ, hạnh phúc như ngọn lửa ấm áp, sưởi ấm suốt cuộc đời. Hãy giữ ngọn lửa ấm áp ấy cho tâm hồn, để cuộc sống trên trần gian này hạnh phúc hơn.



Hai cây gạt nước vạt và đẩy những bông tuyết ướt nặng khỏi tấm kính chắn gió trong khi vẫn theo nhịp bài hát *Lại lên đường*.^[1]

Trint ấn nút tắt máy.^[2] Anh đã nghe bài này bốn lần trong hai giờ qua, muốn phát bệnh vì nó. Anh nhún đôi vai đau nhức để cố rũ bỏ những dậm dài đã đi.^[3] Đường đến Memphis còn xa lắm, một cơn bão đang gầm thét.

Đằng xa, Trint nhận ra những tia sáng quý giá của một trạm xe tải, quyết định rời khỏi con đường và ăn vội một chút gì đó trong khi chờ đợi xem thời tiết có tốt hơn hay sẽ biến thành một cơn bão tuyết khắc nghiệt có thể làm tắc nghẽn giao thông mọi con đường.

Anh đậu chiếc Freighliner màu cam và chiếc xe móc hậu dài mười sáu mét vào một chỗ trống.

Anh với lấy chiếc áo khoác và trông thấy chiếc hộp trên ghế. Mẹ anh lo lắng vì anh sẽ đón lễ Giáng sinh một mình trên đường và đã cho anh một hộp đầy quà.

Anh mỉm cười thầm nghĩ mẹ anh vẫn đối xử với anh như một đứa bé. Anh nhìn đồng hồ tay, đã gần nửa đêm Giáng sinh nên anh có thể mở gói quà của mình được rồi.



Anh xé toang chiếc hộp và thấy một chiếc áo sơ mi bằng vải, có lẽ là màu xanh. Thật khó phân biệt màu trong ánh sáng mờ mờ, nhưng mẹ anh biết đó là màu anh thích nhất. Có mấy đôi bít tất dày và găng tay da. Mẹ anh luôn luôn chăm sóc anh tỉ mỉ và sợ đứa con trai út bị cảm lạnh.

Có những chiếc bánh kẹp, kẹo sô cô la sữa do mẹ làm và một chiếc bút tất đỏ có in hình Ông già Noel. Anh thò tay vào trong chiếc bút tất và kéo ra một chiếc xe tải có xe móc hậu rất giống chiếc xe tải của anh và tự hỏi không biết mẹ anh phải đến bao nhiêu cửa tiệm trước khi tìm được một món quà phù hợp như vậy.

Mắt anh cay xè. Tháng tới anh tròn hai mươi lăm tuổi. Anh đã là một người đàn ông. Đàn ông không khóc vì chuyện chiếc bánh kẹp và một chiếc xe tải đồ chơi hay vì họ ở cách xa nhà một ngàn dặm vào dịp lễ Giáng sinh.

Anh leo xuống khỏi buồng lái và một cơn gió lạnh đập vào ngực anh như một cú đấm.^[4] Anh dựng cổ áo lên và chạy băng qua bãi đậu xe đến quán ăn mở suốt đêm. Anh cao gầy và không có nhiều da thịt để giúp anh đỡ lạnh. Trong quán không khí ẩm áp và dễ chịu. Một tá tài xế xe tải ngồi rải rác ở quầy và các bàn. Một người đàn ông, một phụ nữ và một cậu bé ngồi túm tụm trong một góc,^[5] trông họ mệt mỏi và buồn bã.



Trint cảm thấy tội nghiệp cậu bé,^[6] trông cậu chừng tám tuổi và không cậu bé nào thích đón đêm Giáng sinh trong một trạm xe tải. Cha mẹ cậu bé đang uống cà phê và Trint đoán họ đang lái xe đến nơi nào đó để ăn lễ với người thân, nhưng rồi cơn mưa tuyết đã buộc họ vào đây. Họ uống cà phê để tỉnh táo, để có thể đi tiếp nếu thời tiết tốt hơn.

“Ngoài trời lạnh đến nỗi tôi nhả ra nước đá”. Một người tài xế ngồi ở quầy nói và những người khác cười lớn.

Một cô phục vụ xinh xắn tóc vàng trao thực đơn cho Trint. Anh nói: “Tôi ăn bánh bích quy và uống nước thịt...”

“... Và uống trà đá có vắt chanh.”^[7] – cô tiếp lời anh. “Anh là tài xế xe tải duy nhất ghé đây không uống cà phê.” – cô mỉm cười và có vẻ không vội bỏ đi.

“Tôi ngạc nhiên là cô nhớ ra tôi.” – anh cười đáp lại cô.

“Làm sao tôi quên được đôi mắt nâu đẹp và giọng nói quê anh?” – cô hỏi, như muốn nói với anh rằng cô thường chờ anh mỗi lần một chiếc xe tải ghé lại.

“À tôi cũng nhớ ra cô.” – anh cười thật tươi. “Cô muốn trở thành cô giáo, tôi

nhớ cô nói là dạy lớp một hay lớp hai gì đó. Cô làm việc ở đây ban đêm để có thể học xong đại học và tên cô là Melinda”.

“Anh nhớ hay quá!” – cô nói với khuôn mặt rạng ngời^[8] vì anh đã nói tên cô một cách dịu dàng. Má cô ửng hồng và cô vội vã đi vào bếp.

Anh nhìn quanh phòng, có nhiều gương mặt tài xế trông quen quen nhưng anh không biết tên người nào. Có thể ngày mai anh gặp lại họ ở trạm dừng xe tải khác, mà cũng có thể không bao giờ gặp lại họ. Có những lúc nghe của anh sao mà cô đơn khủng khiếp. Trint thích lái xe tải, anh thích nhìn ngắm những cảnh mới lạ và anh cũng thích số tiền lương cao, nhưng có những lúc như tối nay anh cảm thấy cô độc và thầm hỏi đây có phải là cuộc sống dành cho anh không.

Anh nhớ gia đình, mẹ anh đã một mình nuôi dạy bốn đứa con trong một trang trại bốn mươi mẫu ở Missouri, nhưng dù tiền bạc eo hẹp^[9] đến đâu, bà vẫn luôn luôn bảo đảm cho gia đình có một lễ Giáng sinh tốt đẹp. Anh nghĩ về chiếc hộp quà trong xe tải. Anh lại nhìn cậu bé và hiểu ra mình phải làm gì. Anh tự buộc mình trở ra với cái lạnh buốt tận xương bên ngoài để tới xe của anh.^[10] Anh lôi chiếc bút tắt Giáng sinh ra khỏi buồng lái, vội vàng chạy về phía quán ăn ấm áp. Anh đi đến quầy hàng nơi cả gia đình ngồi im lặng và mệt mỏi. “Ông già Noel đã để cái này lại cho cháu.” – Trint nói và trao chiếc bút tắt đồ cho cậu bé.

Cậu bé nhìn bà mẹ, bà lưỡng lự một giây rồi gật đầu. Cậu bé háo hức chìa tay ra nhận chiếc bút tắt, rồi thọc tay ngay vào.

“Ôi mẹ ơi, xem này! Một chiếc xe tải lớn y hệt như những chiếc xe ngoài kia!” Nụ cười tươi của cậu bé làm cả gian phòng bừng sáng.

“Hãy nói cảm ơn ông ấy.” – cha cậu bé nói, rồi bắt tay Trint thật mạnh và lâu. Người mẹ mỉm cười đầy vẻ biết ơn.

Trint trở lại quầy hàng, ăn bánh bích quy với nước thịt. Anh đưa cô phục vụ một tờ hai mươi đô la tiền trả nước và chúc cô Giáng sinh vui vẻ. Cô nói số tiền lớn quá, nhưng anh bảo cô dùng nó để mua sách học, cô nhận và nhét vào



tay anh một mảnh giấy. “Anh nhớ giữ gìn sức khỏe,” – cô nói “và trở lại sớm nhé.”

“Anh nhớ... Melinda ạ.” – anh hứa và chợt nhận ra cô có đôi mắt xanh nhất anh từng thấy.

Trint bước ra ngoài, cơn mưa tuyết đã ngưng và một vài ngôi sao sáng lấp lánh. Có tiếng gõ cửa sau lưng anh và anh quay lại nhìn, đó chính là cậu bé. Cậu đang giờ chiếc xe tải lên và cười giòn. Trint vẫy tay từ giã và cậu bé vẫy lại.

Trint cảm thấy vui, ngày mai anh sẽ ghé lại đầu đó dọc đường, gọi điện về nhà và nói chuyện với các anh trai và em gái nhỏ. Anh sẽ kể với mẹ chuyện cho cậu bé món đồ chơi chắc bà sẽ thích lắm.

Trint đến xe anh và dừng lại. Ai đó đã viết dòng chữ “Chúc Giáng sinh vui vẻ” trên lớp tuyết phủ kính chắn gió và treo một thanh kẹo trên tấm kính bên hông xe. Anh tự hỏi không biết đó là Melinda, cậu bé hay một tài xế xe tải.

Anh mở máy, cảm thấy tiếng xe nổ và tràn đầy sức mạnh anh chậm chậm lên đường. Không lâu nữa những chiếc xe ủi tuyết sẽ đến và dọn trống con đường, nhưng lúc này con đường trải rộng như một dải băng bằng bạc.^[1] Một cảm giác bình yên dịu dàng tràn ngập tim Trint. Anh là một chàng trai may mắn, anh có công việc anh yêu thích, có số điện thoại của Melinda trong túi, thời tiết đã quang đãng và nhiều dặm đường mở rộng trước mặt.

Anh không còn cảm thấy mệt mỏi hay đơn độc nữa. Anh yêu cuộc sống này và sẽ không thay đổi điều gì cả.



CHÚ THÍCH

1 Hai cây gạt nước vát và đẩy những bông tuyết ướt nặng khỏi tấm kính chắn gió trong khi vẫn theo nhịp bài hát *Lại lên đường*. 伴随着《又启程》的歌曲节奏，两把雨刷费力地刷扫着挡风玻璃上的鹅毛雪花。

2 ấn nút tắt máy: 关掉音响设备。

3 Anh nhún đôi vai đau nhức để cố rũ bỏ những dặm dài đã đi. 他耸了耸酸

疼的双肩以消除长途奔波的疲惫。nhún đôi vai: 耸耸双肩。

4 một cơn gió lạnh đập vào ngực anh như một cú đấm: 一阵寒风像一记拳头一样迎胸袭来。

5 ngồi túm tùm trong một góc: 蜷缩在墙角。

6 Trint cảm thấy tội nghiệp cậu bé. Trint对小孩的怜悯之情涌上心头。

7 uống trà đá có vắt chanh: 喝加柠檬汁的冰茶。

8 cô nói với khuôn mặt rạng ngời: 姑娘说这话的时候，脸上放着光。

9 tiền bạc eo hẹp: 缺钱，囊中羞涩。

10 Anh tự buộc mình trở ra với cái lạnh buốt tận xương bên ngoài để tới xe của anh. 他逼迫自己冲到寒冷刺骨的户外，来到他的车边。

11 con đường trải rộng như một dải băng bằng bạc: 大路像银白色的冰带伸向远方。



TỪ MỚI

cây gạt nước (名)(汽车)雨刮器

màu cam (名)橙色

gầm thét (动)(风暴)咆哮

xe móc hậu (名)拖车，拖斗

áo khoác (名)外衣，外套

lễ Giáng sinh (名)圣诞节

xé toang (动)撕开

bít tất (名)袜子

dày (形)厚

găng tay (名)手套

xe tải (名)卡车

kẹo sô cô la sữa (名)巧克力奶糖

thò tay (动)伸手

cay xè (形)(眼睛)难受。本课为(眼睛)湿润

buồng lái (名)驾驶室

nhỏ (动)吐

nước đá (名)冰，冰块

trao (动)递给，交给

vắt (动)挤，压

chanh (名)柠檬

nâu (名)棕色

ùng hồng (形)(面庞)红润

ngề (名)职业

thọc (动)探，插

nhét (动)塞

ngưng (动)停止

kính bên hông xe (名)后视镜

mở máy (动)开车

xe ủi tuyết (名)扫雪车

dọn (动) 打扫

tràn ngập (动) 充满

lấp lánh (动) 闪耀

từ giã (动) 辞别

ghé (动) 顺道

kính chắn gió (名) 挡风玻璃



CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP



Trả lời các câu hỏi sau đây theo bài.

1. Mẹ Trint là một người như thế nào?

2. Trint là một người như thế nào?

3. *Anh là một chàng trai may mắn, anh có công việc anh yêu thích, có số điện thoại của Melinda trong túi, thời tiết đã quang đãng và nhiều dặm đường mở rộng trước mặt.* Đọc xong đoạn văn nói trên, bạn có cảm nghĩ gì?

4. *Trint đến xe anh và dừng lại. Ai đó đã viết dòng chữ “Chúc Giáng sinh vui vẻ” trên lớp tuyết phủ kính chắn gió và treo một thanh kẹo trên tấm kính bên hông xe. Anh tự hỏi không biết đó là Melinda, cậu bé hay một tài xế xe tải.* Đọc xong đoạn văn nói trên, bạn có cảm nghĩ gì?

5. Lòng yêu thương của Trint được thể hiện như thế nào?

6. Lòng yêu thương của Trint được trả lại như thế nào?



Phán đoán các câu sau đây đúng hay sai theo nội dung bài.

1. Mẹ Trint có khi chăm sóc Trint tỉ mỉ và sợ đứa con trai út bị cảm lạnh. ()

2. Trint là một người béo. ()

3. Trint là tài xế xe tải duy nhất ghé đây không uống cà phê. ()

4. Trint nhìn quanh phòng, có nhiều gương mặt tài xế trông quen quen nhưng anh không biết tên người nào. ()

5. Trint có công việc anh không thích. ()

6. Melinda có đôi mắt xanh nhất anh Trint từng thấy. ()

7. Trint thích Melinda. ()
8. Tháng tới anh tròn 24 tuổi. ()

III Điền những từ ngữ đã bỏ sót trong các câu sau đây theo bài.

1. Trint mỉm cười thăm nghĩ mẹ anh vẫn đối xử với anh như _____.
2. Cô Melinda làm việc ở đây ban đêm để có thể học xong _____.
3. Trint trở lại quầy hàng, ăn bánh bích quy với nước thịt. Anh đưa cô phục vụ một tờ _____ tiền trả nước và chúc cô Giáng sinh vui vẻ.
4. Một _____ tài xế xe tải ngồi rải rác ở quầy và các bàn.
5. Trint _____ cổ áo lên và chạy băng qua bãi đậu xe đến quán ăn mở suốt đêm.
6. Trint cảm thấy _____ cậu bé ngồi cùng cha mẹ trong một trạm xe tải.
7. Trint _____ cảm thấy mệt mỏi hay đơn độc nữa.
8. Có những lúc nghề của anh _____ cô đơn khủng khiếp.

IV Gạch nghĩa phần in nghiêng trong các câu sau đây bằng tiếng Trung.

1. Anh đã nghe bài này bốn lần trong hai giờ qua, **muốn phát bệnh vì nó**.
2. Đàng xa, Trint nhận ra những tia sáng quý giá của một trạm xe tải, quyết định rời khỏi con đường và ăn vội một chút gì đó trong khi chờ đợi xem thời tiết có tốt hơn hay sẽ **biến thành một cơn bão tuyết khắc nghiệt có thể làm tắc nghẽn giao thông mọi con đường**.
3. Có những chiếc bánh kẹp, kẹo sô cô la sữa do mẹ làm và một chiếc bút tất đồ có **in hình Ông già Noel**.
4. Cậu đang giờ chiếc xe tải lên và **cười giòn**.
5. “À tôi cũng nhớ ra cô” – anh **cười thật tươi**.
6. Anh là một chàng trai may mắn, anh có công việc anh yêu thích, có số điện thoại của Melinda trong túi, **thời tiết đã quang đãng và nhiều dặm đường mở rộng trước mặt**.

7. Trint bước ra ngoài, cơn mưa tuyết đã ngưng và *một vài ngôi sao sáng lấp lánh*.

8. Ai đó đã viết dòng chữ “Chúc Giáng sinh vui vẻ” trên lớp tuyết phủ kính chắn gió và *treo một thanh kẹo trên tấm kính bên hông xe*.

VD Đọc đoạn văn sau đây và làm bài tập chọn đáp án theo yêu cầu. (Hãy hoàn thành trong thời gian 8 phút)



NHỮNG KỶ NIỆM KHÓ PHAI

Gần hai mươi năm trôi qua cô Nga không nhớ được hết tên những người mà cô đã dạy. Thế nhưng nhiều kỷ niệm vui, buồn mà cô đã từng trải qua thì cô không thể nào quên được.

Lần đầu tiên khi nhận được một lá thư của một em bé đã được cô dạy, cô Nga vui sướng oà lên khóc khi nghĩ mình đã làm được việc gì đó thật ý nghĩa. Nhìn những nét chữ và những ngôn từ đẹp của học trò bé nhỏ, cô cảm thấy mình đã không uổng công.

Một học trò khiến cô nhớ đến nhiều trong ký ức, là anh Lê Văn Hiến quê ở Hải Dương. Trước khi đến học chữ của cô, anh đã được học chữ ở trường hai năm nhưng anh không theo được. Anh không biết viết cũng không đọc được. Nhưng với sự dạy bảo tận tình của cô, chỉ sau năm tháng anh đã đọc được chữ và tính toán rất thành thạo. Hiện giờ anh là thuyền trưởng đồng thời là chủ thuyền vài trăm tấn. Nhiều lần anh viết thư hỏi thăm cô và khoe rằng bây giờ anh đọc chữ trên tivi và hát được cả Karaoke rất hay nữa. Không chỉ có anh Hiến, còn nhiều anh chị khác nữa nhờ có cô mà đã tìm được ánh sáng của tri thức. Họ biết ơn lắm!

1. Cô Nga đã dạy_____.

A. 30 năm

B. 21 năm

C. hơn 20 năm

D. gần 20 năm